

**Colegiul de Disciplină și Etică din subordinea Consiliului Superior al
Procurorilor**

**HOTĂRÂRE
nr. 3-105/2022**

mun.Chișinău

09 septembrie 2022

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președintele colegiului - Vladislav Guțan

Membrii colegiului - Victor Comerzan

Elena Cazacov

Alexandru Lozan

Pavel Turcan

Oleg Televca

Examinând în ședința publică contestația XXXXXX, privind anularea Deciziei din xx.xx.2022 a Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și procurorilor din aceeași Procuratură, XXXXXX și XXXXXX, în lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară

A CONSTATAT

La data de xx.xx.2022 a fost emisă Decizia Inspectorului Nicolae Tricolici și a Inspectorului-șef din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Victor Ababii, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și procurorilor din aceeași Procuratură, XXXXXX și XXXXXX, din motivul că nu au fost identificate temeuri de tragere la răspundere disciplinară.

La data de xx.xx.2022, XXXXXX a depus contestație privind anularea Deciziei din xx.xx.2022, cu atragerea la răspundere disciplinară a Procurorilor din Procuratura mun.Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, pentru faptele ce constituie abatere disciplinară, menționate în sesizarea și contestația depuse.

În cadrul examinării contestației din xx.xx.2022, s-a stabilit că la data de xx.xx.2022 a fost emisă Decizia Inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Nicolae Tricolici, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor din Procuratura mun.Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, în lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară din următoarele motive:

La xx.xx.2022, Inspecția Procurorilor a înregistrat, conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare ale Inspecției procurorilor, sesizarea administratorilor și membrilor Organului Executiv al XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, parvenită de la Consiliul Superior al Procurorilor, privind tragerea la

răspundere disciplinară a procurorului, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și a procurorilor din subordine XXXXXX și XXXXXX, pentru faptele ce pot constitui abateri disciplinare la gestionarea procesului penal nr. XXXXXX.

Autorii sesizării invocă, că la xx.xx.2020 în Registrul de evidență a infracțiunilor al IP XXXXXX, DP mun.Chișinău, a fost înregistrat procesul penal menționat, în baza plângerii XXXXXX, în privința factorilor de decizie ai XXXXXX, pe faptul [...], însă procurorii menționați în loc să examineze cazul deplin, obiectiv și sub toate aspectele, emit ordonanțe neîntemeiate.

Inițial, la xx.xx.2020, procurorul XXXXXX a emis ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale, din lipsa elementelor infracțiunii.

XXXXXX, nefiind de acord cu hotărârea, a depus o plângere procurorului ierarhic superior, dlui XXXXXX, care, examinând-o în conformitate cu prevederile art.299¹ din Codul de procedură penală, la xx.xx.2020 a respins-o ca neîntemeiată, menținând ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din xx.xx.2020.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXX, din xx.xx.2021, s-a admis plângerea XXXXXX, depusă în condițiile art.313 din Codul de procedură penală și s-a declarat nulitate ordonanțelor procurorilor din xx.xx.2020 și xx.xx.2020.

Instanța de judecată a considerat pripită concluzia procurorului privind lipsa elementelor infracțiunii, din considerentul intentării procesului de insolvență or, anume faptul dat urma a fi apreciat în raport cu celelalte probe, și nemijlocit să genereze obligatoriu efectuarea mai multor acțiuni procesuale, fără a se limita la simpla audiere a reprezentantului persoanei juridice care a și depus plângerea.

Procurorul XXXXXX, fără să examineze cazul multilateral, din nou, la xx.xx.2022, neîntemeiat a refuzat în pornirea urmăririi penale, din lipsa elementelor infracțiunii.

Autorii sesizării consideră, că la caz se constată o lezare vădită a drepturilor fundamentale ale XXXXXX de către organul de urmărire penală, lucru inadmisibil într-un stat de drept.

Procurorul XXXXXX a explicat că, la xx.xx.2020 ofițerul de urmărire penală al IP XXXXXX, DP mun.Chișinău, XXXXXX, a prezentat materialele procesului penal cu propunere de a nu începe urmărirea penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Analizând propunerea ofițerului de urmărire penală, în raport cu materialele procesului penal, s-a hotărât de a fi admis, cu dispunerea neînceperii urmăririi penale și clasării procesului penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, din următoarele considerente:

Conform materialelor procesului penal, [...].

Potrivit explicațiilor Plenului Curții Supreme de Justiție, indicate în pct.2 al Hotărârii nr.23 din 28 iunie 2006 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, în sensul legii, se consideră sustragere luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator.

De asemenea, Plenul menționează că faptele ilegale, care nu sunt îndreptate spre însușire, nu constituie sustragere.

Respectiv pe caz, la xx.xx.2020, a fost emisă ordonanță de refuz în pornirea urmăririi

penale din lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art.251 din Codul Penal, soluția menținută de către procurorul ierarhic superior, însă ordonanțele emise au fost anulate de către judecătorul de instrucție în ordinea art.313 din Codul de procedură penală, din considerente pur formale, considerând că mai urma de efectuat careva acțiuni procesuale.

Ulterior, procesul penal a fost examinat de către procurorul XXXXXX, care la fel a emis ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale.

Procurorul XXXXXX a explicat că procesul penal i-a fost repartizat ei spre examinare suplimentară, deoarece procurorul XXXXXX se afla la acel moment în concediu anual de odihnă.

După efectuarea acțiunilor de urmărire penale necesare, la xx.xx.2022 a fost emisă ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal din lipsa elementelor infracțiunii, soluție menținută de procurorul ierarhic superior XXXXXX, prin ordonanța din xx.xx.2022.

În prezent ordonanțele procurorilor sunt în vigoare, deoarece nu au fost contestate conform art.313 din Codul de procedură penală la judecătorul de instrucție.

În confirmarea argumentelor expuse, procurorii XXXXXX și XXXXXX au prezentat pentru a fi anexate la materialele cauzei penale copiile actelor procesuale emise.

Urmare a verificării sesizării și a materialului probator, Colegiul de disciplină și etică menționează că acțiunile procurorului, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și procurorilor din subordine XXXXXX și XXXXXX, nu constituie abatere disciplinară, nefiind stabilite careva încălcări ale normelor procesual-penale și de etică a procurorilor.

Procurorii XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX au emis actele procesuale reieșind din aprecierea probelor administrate care le-au permis să adopte soluții și nu s-au stabilit fapte dubioase din partea lor, ceea ce indică la lipsa temeiurilor de tragere a lor la răspundere disciplinară.

Conform prevederilor art.3 ali.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele penale pe care le gestionează.

Analizând probele administrate, audiind reprezentantul Inspecției procurorilor, Colegiul constată că în cazul examinat nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, prevăzute de art.38 lit.a), b), e) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Astfel, Colegiul reține că trebuie făcută distincție între încălcarea normelor de procedură, ca greșeală ce poate fi cenzurată pe calea controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată și pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar.

Analiza elementelor constitutive ale acestei abateri disciplinare nu poate fi efectuată decât prin raportare la principiul independenței procurorilor la pronunțarea hotărârilor și adoptarea soluțiilor. Or, art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din

25.02.2016 prevede expres că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Mai mult ca atât, în raport cu particularitățile concrete ale cazului, Colegiul reține că Inspekția procurorilor, ca titular al acțiunii disciplinare, pune în discuție modul de interpretare a unei norme de drept, în speță a art.281 din Codul de procedură penală, de către procurorul de caz și raționamentul logico-juridic al acestuia, aspecte care, însă, nu pot forma obiectul unei verificări disciplinare, acestea putând fi cenzurate doar în cadrul controlului ierarhic și în căile de atac.

În această ordine de idei, Colegiul constată că abordarea Inspekției procurorilor vis-a-vis de modul de întocmire de către procuror a actului de acuzare și de plenitudinea urmăririi penale într-o speță concretă (caracterul superficial al urmăririi penale, insuficiența probelor pentru incriminarea comiterii infracțiunii...etc), deci de analiză a legalității unei ordonanțe emise de procuror, se prezintă a fi contrară atribuțiilor funcționale ale Inspekției și substituie, împuternicirile unei instanțe de control judiciar.

Răspunderea individuală pentru exercitarea funcțiilor judiciare nu trebuie să depindă doar de soluția pronunțată pe o cauză instrumentată în instanța de judecată. Răspunderea trebuie să fie legată, mai cu seamă, doar de respectarea de către procuror a standardelor de conduită profesională, etică și respectarea procedurilor legale. Faptul că o hotărâre a procurorului, adoptată în cursul procesului penal, este supusă criticii în instanța de judecată, nu înseamnă că acesta a încălcat standardele profesionale sau a încălcat legea.

Exercitarea unui control asupra legalității sau a temeiniciei modului de soluționare a cauzei penale respective de către procurori nu este posibilă în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, respectarea principiului independenței decizionale a procurorului (art.37 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură), excluzând această analiză în cadrul procedurii disciplinare, o asemenea verificare constituind prerogativa exclusivă a autorităților ierarhic superioare, și după caz, a controlului judiciar exercitat de instanța de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul constată că materialele procedurii disciplinare nu relevă motivele pentru care Inspekția procurorilor și-a însușit în totalitate opinia unei instanțe judecătorești vis-à-vis de soluția dispusă pe caz.

Colegiul consideră că procurorii, de rând cu judecătorii, trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a instrumenta/soluționa cauzele imparțial, potrivit propriei lor convingeri și interpretări a faptelor, precum și în conformitate cu legea aplicabilă. Or, conform art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură - procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, însă, în cazul examinat nu își găsește confirmare obiectivă.

Sub aspectul laturii subiective, raportat la aspectele detaliate anterior, Colegiul reține că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare. Or, Colegiul reține că procurorii nu au acționat cu intenție sau

neglijență, de natură a produce un rezultat prejudiciabil vreunei părți.

În lipsa unuia dintre elementele constitutive latura obiectivă și/sau subiectivă, abaterea disciplinară nu subzista și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului.

Procurorul, în conformitate cu prevederile art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, poate fi tras la răspundere disciplinară dacă în urma verificării argumentelor sesizării, Inspekția procurorilor va constata temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către procuror.

Dezacordul cu rezultatele examinării plângerilor de către procuror, nu poate servi temei pentru tragere la răspundere disciplinară, cu atât mai mult, că în condițiile prevederilor art.13 din prezenta lege și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești (art.299¹ și art.313 Cod de procedură penală).

Urmare verificării sesizării și contestației și materialului probator, Colegiul de Disciplină și Etică stabilește că alegațiile XXXXXX nu s-au confirmat, iar acțiunile procurorului, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și procurorilor din aceeași Procuratură, XXXXXX și XXXXXX, nu constituie abatere disciplinară.

Procurorii au acționat conform atribuțiilor funcționale și legii cu privire la Procuratură, care prevăd că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Reieșind din materialele administrate și explicațiile prezentate, necesită a fi subliniat faptul că Colegiul de Disciplină și Etică nu examinează legalitatea însăși a actelor dispuse în cadrul examinării urmăririi penale, reprezentării acuzării în instanță, dar verifică și se expune asupra modului în care decide un procuror să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează conduita profesională a procurorului.

Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă. în ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specifică și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative obligatorii a condițiilor generale - faptă, vinovăție, legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Colegiul constată că în cazul prezentat, materialul probator administrat atât în faza controlului de către Inspekția Procurorilor, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, denotă cu certitudine că elementele abaterii disciplinare menționate, nu sunt întrunite.

Luând în considerație că în cadrul controlului nu s-a stabilit încălcarea cu vinovăție de către procurorul adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și procurorii din aceeași Procuratură, XXXXXX și

XXXXXX, a obligațiilor corespunzătoare funcției pe care o dețin, iar condițiile pentru atragere la răspundere disciplinară nu sunt îndeplinite cumulativ, nu au fost identificate temeieri de atragere la răspundere disciplinară conform art.38 din Legea cu privire la Procuratură.

Astfel, în rezultatul examinării contestației asupra Deciziei de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și procurorilor din aceeași Procuratură, XXXXXX și XXXXXX, a materialelor prezentate, se constată că informațiile cauzei disciplinare acumulate de către Inspekția Procurorilor sunt complete și suficiente, iar soluția adoptată este obiectivă și întemeiată.

În contextul celor expuse, în rezultatul examinării contestației, Colegiul de Disciplină și Etică ajunge la concluzia că în faptele descrise în privința procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și procurorilor din aceeași Procuratură, XXXXXX și XXXXXX, nu sunt confirmate acțiuni ce ar constitui abateri disciplinare, iar Decizia Inspekției Procurorilor a Procuraturii Generale din xx.xx.2022 este întemeiată și legală.

În temeiul pct.77⁵, 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de Disciplină și Etică, examinând contestația asupra Deciziei de încetare a procedurii disciplinare emise în privința procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și procurorilor din aceeași Procuratură, XXXXXX și XXXXXX, din xx.xx.2022, emisă de Inspekția Procurorilor a Procuraturii Generale, Colegiul de Disciplină și Etică

HOTĂRĂȘTE

1. A respinge contestația din xx.xx.2022 și a menține Decizia din xx.xx.2022, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Șef al Oficiului XXXXXX, XXXXXX și procurorilor din aceeași Procuratură, XXXXXX și XXXXXX;

2. Hotărârea este cu drept de contestare la Consiliul Superior al Procurorilor în termen de 5 zile de la data pronunțării.

Președintele colegiului:

Vladislav Guțan _____ semnat _____

Membrii Colegiului:

Victor Comerzan _____ semnat _____

Elena Cazacov _____ semnat _____

Alexandru Lozan _____ semnat _____

Oleg Televca _____ semnat _____

Pavel Țurcan _____ semnat _____

